

Ο κ. Χριστόδουλος Γιαλλουρίδης για το Κυπριακό

/ [Ενορίες](#)

Την Τρίτη, 12 Φεβρουαρίου 2019 πραγματοποιήθηκε η έβδομη συνάντηση του Σεμιναρίου Ιστορίας της Ενορίας Ιερού Ναού Αγίου Δημητρίου Ομωνύμου Δήμου στο Πνευματικό Κέντρο της οδού Κολοκοτρώνη.

Ομιλητής ήταν ο κ. Χριστόδουλος Γιαλλουρίδης, Καθηγητής Διεθνούς Πολιτικής του Παντείου Πανεπιστημίου και Διευθυντής του Κέντρου Ανατολικών Μελετών Πολιτισμού και Επικοινωνίας του ιδίου Πανεπιστημίου.

Ο εισηγητής αναφέρθηκε στο Κυπριακό ζήτημα και τόνισε ότι η Κύπρος είναι ένα νησί με πανάρχαιο ελληνικό πληθυσμό και πολιτισμό και αποτελεί τη φυσική προέκταση της Ελλάδος και του Ελληνισμού προς τη Μέση Ανατολή. Αναφέρθηκε στη διαφύλαξη του ελληνικού και ορθοδόξου φρονήματος των Κυπρίων επί αιώνες παρά τις αλλεπάλληλες κατακτήσεις. Ιδιαίτερως υπογράμμισε την αυτοθυσία των αγωνιστών της ΕΟΚΑ του 1955-59, οι οποίοι ήσαν κυρίως νέα παιδιά που πήγαιναν στην αγχόνη των Άγγλων ψάλλοντας τον Εθνικό μας Ύμνο.

Ο κ. Γιαλλουρίδης κατέληξε στα ακόλουθα συμπεράσματα:

«Το Κυπριακό οφείλει να αντιμετωπίζεται με στρατηγική χάραξης πολιτικής και σοβαρότητα ανάλογη μεγάλου εθνικού και βαρύνοντος διεθνούς ζητήματος, δηλαδή η ελληνική Κυβέρνηση οφείλει να θέτει το θέμα σταθερά, μονίμως και αδιαλείπτως σε όλα τα διεθνή φόρα, στον ΟΗΕ και στην ΕΕ, στην πραγματική του βάση και διάσταση, δηλαδή ως πρόβλημα εισβολής και κατοχής και μόνο, στηρίζοντας την κυπριακή Κυβέρνηση και την υπόσταση της Κυπριακής Δημοκρατίας και οργανώνοντας το ενδεχόμενο αξιοποίησης μιας ευκαιρίας, έτσι ώστε, δεδομένων των συνθηκών, να μπορέσει να συμβάλει ουσιαστικά στην απελευθέρωση του κατεχόμενου τμήματος της Κύπρου. Το πλαίσιο διαπραγμάτευσης θα μεταβληθεί τότε μόνον, όταν το κόστος για την Τουρκία,

διατηρώντας στρατεύματα κατοχής στο βόρειο τμήμα της Κύπρου, θα είναι μεγαλύτερο από το όφελός της.

Μια εξαιρετικά αρνητική για τα ελληνικά εθνικά συμφέροντα εξέλιξη, όπως αυτή των Πρεσπών, δεν μπορεί να υποδειγματοποιείται για να τύχει εφαρμογής επί άλλων εθνικών εκκρεμοτήτων της χώρας, όπως αυτής του Κυπριακού. Οι Πρέσπες απηχούν μian ατυχή στιγμή της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής και η Κύπρος παραπέμπει σε ιστορικοπολιτική υπόθεση που ανάγεται στο παρελθόν και της οποίας το παρόν και το μέλλον δεν επιτρέπεται να αποτυπώνεται επί τη βάσει των συνθηκών του παρόντος. Η κατοχή συνιστά το παρόν, ενώ το μέλλον οφείλει να παραπέμπει σε συνθήκες ελευθερίας, δημοκρατίας και αυτοδιάθεσης».

